



## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi  
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ  
Theologiæ summa continetur**

**Petrus <Lombardus>**

**Mogvntiæ, 1632**

An filius dicatur æqualis vel similis patri secundum substantiam. A. B

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38829**

dicitur ad creaturā relatiua quidem est, sed nul-  
lām notat relationem quæ sit in creatore.

Hic soluitur questio, qua quærebatur, vtrum spiri-  
tus sanctus dicatur datum relatiue ad se,  
cum ipse det se. C

HIC potest solui quæstio superius proposita, v-  
bi quærebatur, cum spiritus S. datum dicatur vel  
donatū (q; autē datur, refertur & ad eū qui dat, &  
ad illum cui datur) & cum spiritus sanctus det sei-  
psum, vtrum ad seipsum relatiue dicatur, cum di-  
citur dari vel donari. Cui quæstioni respōdentes,  
dicimus spiritum S. dici datum vel donatum rela-  
tiue & ad dantem, & ad illum cui datur. Dāns au-  
tē, siue donator, est pater cum filio, & spiritu san-  
cto. Nec tanten dicimus spiritum sanctum referri  
ad se, sed appellatio dati vel donati refertur, & ad  
dantem & ad recipientem: quia non potest ali-  
quid dici datum, nisi ab aliquo, & alicui detur.  
Cum autem spiritus sanctus dari à se vel datus à  
se dicitur, relatiue quidem dicitur ad illum cui  
datur, & est appellatio relatiua: & in illo cui datur  
mutatio sit, non in dante.

## QUOMODO DICATVR FILIVS A-

qualis patri: an secundum substantiam, an  
secundum relationem: ita &  
similis.

## DISTINCT. XXXI. A

PRÆTEREA considerari oportet, cum tres per-  
sonæ coæquales sibi sint, vtrum relatiue hoc di-  
catur, an secundum substantiam: & si relatiue, v-  
trum secundū relationem, an secundū essentiam  
consideranda sit æqualitas: deinde quid sit ipsa  
æqualitas. Ad quod dicimus, quia sicut simile ni-  
hil sibi est, similitudo enim ut ait Hilarius, sibi ipsu-  
non est: ita & æquale aliquid sibi non dicitur: ac  
per hoc sicut simile, ita & æquale relatiue dicitur. Designificatio  
ne relationis  
uorum, que  
comuniter  
æternali-  
ter de Deo di-  
cuntur ut si-  
milis & à-  
quals Hilari-  
us ad finem ibi.

M Dicitur

*q. de Trin.* Dicitur ergo relativè filius è qualis patri, & utriq;  
*Ca. 6. in fin.* spir. S. Est tamen è qualis patri filius, & utriq; spiri-  
 tus S. propter summam simplicitatem essentiæ &  
 unitatem. È qualis est ergo filius patri secundum  
 essentiam, non secundum relationem. Vnde Aug.  
 in 5. lib. de Trin. ait: Querimus secundum quid è  
 qualis sit patri filius, non secundum hoc quod ad  
 patrem dicitur filius, è qualis est patri. restat ergo  
 ut secundū id è qualis sit, quod ad se dicitur. Quic-  
 quid autem ad se dicitur, secundum substantiā di-  
 citur. restat ergo ut secundū substantiā sit èqua-  
 lis, eadem ergo est veriusq; substantia. Itē in 6. lib.  
 Satis est videre nullo modo filium è qualis esse  
 patri, si in aliquo, scil. quod pertineat ad figui-  
 ficandā eius substantiam, in è qualis inuenitur. in  
 omnibus ergo è qualis est patri filius, & est eiusdē  
 substantiæ. Aequalis est etiam spiritus S. patri &  
 filio, & in omnibus è qualis propter summā sim-  
 plicitatē illius substantiæ. Ex his perspicuum fit,  
 q; secundum substantiam filius est è qualis patri,  
 & utrique spiritus S. & appellatio tantum relati-  
 ua est. È qualitas ergo patris & filii non est relatio  
 vel notio, sed naturalis vnitatis & identitas.

Hic quomodo dicatur similis, & quid sit  
 similitudo.

Hoc idem etiā dicim⁹ de simili & similitudine.  
 Cum n̄ dicitur filius similis patri, relativè quidē  
 dicitur: sed similis est patri propter vnitatem es-  
 sentiæ. Est ergo appellatio tantum relativa, simi-  
 litudo vero indifferēs essentia. Vnde quibusdam  
 nō indocte videtur nomine è qualitatis vel simi-  
 litudinis non aliquid ponī, sed remoueri: ut ea ra-  
 tione dicatur fili⁹ è qualis patri, qui nec maior est  
 eo, nec minor, & hoc propter vnitatē essentiæ. Ita &  
 similis dicitur, quia nec diuersus, nec alien⁹, nec in  
 aliquo dissimilis. & hoc propter essentiæ simplicita-  
 tem. Hoc ergo secundum q; fili⁹ est genit⁹ à patre  
 è qua-

*Hic non te-  
 netur.*

æqualis vel inæqualis est patri, nec similis vel dissimilis: sed æqualis & similis secundum substantiam.

Desententia S. Hilarii, qua in Trinitate personarum propria ostendit.

C

Non est igitur hic pretermittendum, quod vir illustris Hilarius proprietates personarum assignans, dicit in patre esse æternitatem, speciem in imagine, usum in munere: quæ tantæ difficultatis sunt verba, ut in eorum intelligentia atque explanatione vehementer laborauerit Aug. ut ipse ostendit in 6. li. de Trin. ita dices: Quidam cum vellat breuissime singularum in Trinitate personarum insinuare propria: Æternitas est, inquit, in patre, species in imagine, usus in munere. Et quia non mediocris autoritas in tractatione scripturarum & assertione fidei vir extitit (hæc n. Hilarius in lib. suis posuit) horum declarationum, speciei, & usus, abditam scrutatus intelligentia, quantum valeo, non enim secutus arbitror in æternitatis vocabulo: nisi quod pater non habet patrem de quo sit, filius autem de patre est ut sit, atque ut illi coæternus sit. Imago nam si perfectè implet illud cuius imago est, ipsa coæquatur ei, non illud imaginis suæ: in qua imagine speciem nominavit. Credo propter pulchritudinem, ubi tanta est con-

Hil. in prin-

cipio lib. 2.

de Trinit.

Hilar. li de

synodus in

verborum i. patris, &amp; imaginis &amp; munera, æter-

nitatis, speciei, &amp; usus, abditam scrutatus intel-

l. definitio-

nis orienta-

lis ait. I-

mago omnis

eius ad quæ

imaginatur

species indif-

ferens est.

Neque enim

ipse sibi quæ-

nulla in re dissidens,

&amp; nullo modo inæqualis,

&amp; quæ imago est,

nulla ex parte dissimilis: sed ad idem titatem responde-

sed cum cuius

dens ei cuius imago est: ubi est prima &amp; summa vi-

imago est, ne-

ta: cui non aliud vivere, &amp; aliud esse, sed idem &amp;

cessere est, ut i-

primus ac summus intellectus: cui non est aliud vi-

mago deman-

uere, &amp; aliud intelligere, sed idem hoc unum tan-

stret. Imago

i: aq[ue] est rei

quam verbum perfectum, cui non desit aliquid: &amp;

ad rem coa-

ars quædam omnipotenteris &amp; sapientis Dei plena o-

quanda im-

nnium rationum viuentium incōmutabilitū: &amp;

ginata, &amp;

omnes unum in ea: sicut ipsa unum de uno, cum quo unum: ibi nouit omnia Deus, que fecit per ipsam. simul est.